

Anna pakker alt fra færøsk laks til snegle fra Hundested i sine fiskekasser.

Fra mode-
designer til
fiskehandler

Det var sindssygt hårdt, men jeg vidste, det kunne lykkes

■ Iført et par sorte gummistøvler og et hvidt forklæde smækker Anna Kirstine Borg et par store torskeloins op på bordet i sin lille hvide kølevogn. Bag hende ligger kassevis af frisk fisk og venter på at blive skåret ud og frosset ned.

Anna har været tidligt oppe i morges for at hente frisk bæredygtig fisk i Nordhavn, som hun pakker og sender ud til over 80 husstande om ugen.

På hendes trøje er et logo med ordene "Annas Fiskekasser" med en charmerende tegning af en lille fiskekutter. Logoet har hun selv designet, og det moderne udtryk og de præcise streger vidner om, at det er tegnet af en person med erfaring.

Anna er uddannet modedesigner fra Designskolen Kolding, og i mange år var hendes hverdag fyldt med stofprøver, knapenåle og skæve arbejdstider.

I dag har 36-årige Anna skiftet symaskinen ud med gummi-

Med et bevis fra Kolding Designskole under armen flyttede Anna til København med drømmen om at arbejde som modedesigner. I mange år designede hun alt fra hospitalsklovnekostumer til rollatortasker, mens en helt anden drøm begyndte at fylde mere og mere i baghovedet. Hun ville være selvstændig – i en helt anden branche.

støvler og flamingokasser og er i stedet blevet selvstændig fiskeleverandør.

Fra tøj til torsk

Anna er opvokset i Nykøbing Mors i Nordjylland med sin mor, far og lillebror. Et barndomsminde, der står klart for Anna, er, hvordan familien fangede krabber og kogte dem som suppe hen over et bål på stranden. En stor del af Annas familie er fiskere i Thy, så interessen og kærligheden til fisk har hun haft med sig fra barnsben.

Annas mor gik dog en anden vej og arbejdede som skrædder, så på den måde var det ikke overraskende, at Anna valgte at uddanne sig som modedesigner.

Allerede halvvejs igennem sin uddannelse begyndte det at gå op for Anna, at en stor del af en modedesigners tid ofte foregår foran en computerskærm.

– Jeg blev sindssyg af at sidde foran computeren. Jeg drømte om at få lov til at bruge mine hænder noget mere og rent faktisk bruge mine syfærdigheder til noget, siger Anna.

På trods af sine betænkeligheder blev Anna på skolebænken i alle fem år. Da hun blev færdiguddannet, gik turen til København, hvor hun flyttede ind i et kollektiv. I omkring seks år designede og syede hun alt fra teaterkostumer og brudekjoler til hospitalsklovnenes kitler og tasker til rollatorer.

Anna var lykkelig over endelig at komme i gang med synålen, men tilværelsen i storbyen manglede særligt én ting: Den friske fisk.

– Jeg syntes, at den fisk, jeg kunne få i supermarkedet, lugtede lidt af sur fisk, og det smagte ikke nær så godt som det, jeg var vant til at få derhjemme, siger Anna.

Derfor begyndte Anna at fragte fisk med hjem fra familien i Nordjylland. Annas omgangskreds ville også have en bid af kagen, og for Anna så sig om, havde hun fisk med hjem til sine samboer i kollektivet, venner og venners venner.

Efter en håndfuld ture frem og tilbage med familiens friskfangede fisk begyndte Annas familie at presse på og opfordre hende til, at hun selv gik ind i fiskeribranchen. De ord fik lov at ligge i baghovedet, og Anna kunne mærke, at hun i virkeligheden drømte om at blive selvstændig og bygge en virksomhed op fra bunden.

Da Annas chef fra rollatorfirmaet ByACRE tog fat i hende, så hun det som et tegn til, at det var nu, hun skulle springe ud i det.

– Min chef kiggede på mig og sagde ”Anna, du har designet så meget, at vi har nok til de næste fire år”, og der kunne jeg mærke, at det var tid til, at jeg skulle kaste mig ud i noget nyt. Nogle gange skal man bare have det sidste skub, og det er jeg glad for, at jeg fik, fortæller Anna.

Hårdt arbejde

Annas Fiskekasser blev til i en kælder på Frederiksberg, som før fungerede som Annas syværksted. Banken nægtede at låne Anna penge, så for at have råd til at starte virksomheden op havde hun rengøringsjobs om natten og pakke fiskekasserne om dagen.

– Det var sindssygt hårdt, men jeg var hele tiden overbevist om, at Annas Fiskekasser skulle lykkes, og det motiverede mig til at blive ved, selv når det var svært.

Selv da Anna blev gravid med datteren Vera for to år siden, knoklede hun videre. Hun pakke faktisk fiskekasser helt frem

Med sin mand og datteren Vera på to år bor Anna i et bofællesskab i Gentofte med en håndfuld andre familier.

til sin fødsel og fandt på en teknik, hvor hun bar kasserne under armen på siden af kroppen, så der var plads til den højgravide mave foran.

– Jeg fødte heldigvis på en lørdag, så det var ikke noget problem at passe arbejdet, siger Anna med et glimt i øjet og fortsætter:

– Lige efter min fødsel var jeg tilbage på arbejdet med en ammande nyfødt i favnen og en telefon i hånden, siger Anna og slår fast, at hun drømmer om at holde bare lidt barsel, når hun skal have sit næste barn.

Som det ser ud nu, kan det ønske meget vel blive indfriet. Annas Fiskekassers omsætning er

vokset med 255 procent de seneste to måneder, og Anna leder i øjeblikket efter et sted med mere plads, så hun kan følge med den positive udvikling.

Den rigtige vej

I dag pakker og sender Anna omkring 350 fiskekasser om måneden, så hun er stadigvæk en travl kvinde. Men når arbejdsdage bliver lange og flamingokasserne tunge, er det blandt andet passionen om at gøre fiskerihandel bæredygtigt, der er med til at holde Anna i gang.

Målet med Annas Fiskekasser er nemlig at gøre det nemt for alle at vælge fisk og skaldyr, som er indfanget med metoder, der skader miljøet mindst muligt. Og selv om modebranchen og fiskeribranchen kan lyde så forskelligt, som noget kan være, er det især under Annas uddannelse, at hun er blevet gjort opmærksom på at tænke miljøbevidsthed ind i sin forretning.

– Under min uddannelse har jeg fået banket ind i hovedet, at vi har et stort ansvar for at stille krav til bæredygtighed og selv

Tidligere blev vi gerne på den samme arbejdsplads i årevis, hvis ikke helt til den dag vi forlod arbejdsmarkedet. I dag er det ikke ualmindeligt at skifte job regelmæssigt – eller lave ét eller flere brancheskift i sit arbejdsliv. I denne serie kan du møde personer, som af forskellige grunde er slået ind på en ny arbejdskurs – og er glade for det. Her er der ikke noget ”skomager, bliv ved din læst”, men snarere ”hvo intet over, intet vinder.” Eller slet og ret nødvendigheder, der er blevet vendt til noget nyt og spændende.

tænke i klimavenlige løsninger. Det har nok påvirket mig til at gå den bæredygtige vej, siger Anna og uddyber:

– Jeg synes også, at det er virkelig vigtigt, at vi passer på vores have, for ellers er der ingen fisk, når vi er gamle. Og fisk er mega sundt og smager fantastisk, så hvorfor ikke passe på dem?

Selv om Annas Fiskekasser højst sandsynligt havde opnået en større udvikling i dag, hvis hun var sprunget ud som selvstændig noget før, er hun glad for, at tingene er gået, som de er.

– Nogle gange kan jeg godt ønske, at jeg havde taget beslutningen om at skifte branche noget før, men på den anden side ville jeg ikke have været designverdenen foruden. Jeg er stolt af de ting, jeg har designet, og Annas Fiskekasser ville ikke være, hvad det er blevet til i dag, hvis jeg ikke havde taget lige netop den her vej hertil. □

AF EMMA ALLESHAUGE DALSKOV
FOTO: JACOB LJØRRING

emma.dalskov@aller.com

Lige nu pakker Anna fiskekasserne i et lille hjørne i en lagerbygning i Skovlunde, men hun leder med lys og lygte efter noget større.

Hvad er ”Annas Fiskekasser”?

Annas Fiskekasser består udelukkende af bæredygtig fisk, der bliver fanget med skånsomme redskaber af lokale fiskere på små fiskekuttere. I modsætning til trawlfiskeri, som fanger stort set alt, bruger fiskekutterne garn, som passer til størrelsen på den fisk, de vil fange. På den måde fanger de ikke de små fisk, som ikke har fået lov at yngle. Læs mere på: annasfiskekasser.dk